

Žalovaný: Evropský parlament a Jerzy Buzek (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu, Jerzyho Buzeka, ze dne 2. března 2010, kterým mu uložil ztrátu nároku na denní příspěvek za období deseti dní, jakož i rozhodnutí kanceláře Evropského parlamentu ze dne 24. března 2010 a rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu ze dne 31. srpna 2011, kterými se jeho žádost o ochranu poslancecké imunity prohlašuje za nepřijatelnou,

— podpůrně prohlásil, že žádné z výše uvedených rozhodnutí není platné nebo že nemělo být vydáno.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení článku 8 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie (Úř. věst. 2010 C 84, s. 99), jelikož žalobce měl dne 24. února projev v postavení člena Parlamentu. Uvedený projev jako takový vyjadřoval politické názory a je v nejvyšším zájmu, aby člen Evropského parlamentu mohl využívat svou svobodu projevu.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení svobody projevu, jelikož nebyl řádně zohledněn čl. 9 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu (Úř. věst. L 116, s. 1).
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na nezávislý a nestranný soud zakotveného v článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, jelikož každá účast předsedy Parlamentu nebo jakékoli jiné osoby, která byla přítomná na plenárním zasedání konaném dne 24. února 2010 a vytvořila si názor, tuto osobu diskvalifikuje z účasti na takovém rozhodovacím procesu.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu čl. 152 odst. 1 a článku 153 jednacího řádu Evropského parlamentu, jelikož sankce v posledně uvedeném ustanovení je třeba vykládat v kontextu jeho úvodní části věty, která se hlavně týká mimořádně závažného narušení pořádku nebo chodu Parlamentu, „při němž došlo k porušení zásad vymezených v článku 9“.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2011 — Hassan v. Rada

(Věc T-572/11)

(2012/C 25/106)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Samir Hassan (Damašek, Sýrie) (zástupci: E. Morgan de Rivery a E. Lagathu, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU):

— prováděcí rozhodnutí Rady 2011/515/SZBP ze dne 23. srpna 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii v rozsahu, v němž je Samir Hassan zařazen na seznam v příloze uvedeného rozhodnutí Rady 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii;

— prováděcí nařízení Rady (EU) č. 843/2011 ze dne 23. srpna 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii v rozsahu, v němž byl Samir Hassan zařazen na seznam v příloze II nařízení Rady (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;

— nahradil na základě článků 268 a 340 SFEU újmu vzniklou Samiru Hassanovi přijetím výše uvedených omezujících opatření vůči němu a z toho titulu:

— uznal mimosmluvní odpovědnost Rady Evropské unie v důsledku vzniklé i budoucí majetkové újmy a nemajetkové újmy;

— přiznal Samiru Hassanovi od 1. září 2011 částku 250 000 eur měsíčně jako náhradu vzniklé majetkové újmy;

— přiznal Samiru Hassanovi symbolickou částku (1) euro z důvodu vzniklé nemajetkové újmy;

- uložil Radě Evropské unie nahradit budoucí majetkovou újmu;
- v každém případě uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází ze zjevného pochybení Rady při posuzování skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, které z toho vyplývá.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva vlastnit majetek a zásady proporcionality.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení presumpce nevinu žalobce.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila své vlastní pokyny k provádění a hodnocení omezujících opatření v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci, kterého se dopustila Rada.
- 7) Sedmý žalobní důvod směřující na náhradu škody způsobené protiprávními opatřeními, které přijala Rada.

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2011 — JAS v. Komise

(Věc T-573/11)

(2012/C 25/107)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: JAS Jet Air Service France (JAS) (Francie) (zástupce: T. Gallois, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. srpna 2011 v případě REM 01/2008 v rozsahu, v němž:

- rozhodla, že neexistuje zvláštní situace a

- zamítla žádost společnosti JAS JET AIR SERVICE ze dne 24. ledna 2008 o prominutí dovozního cla ve výši 1 001 778,20 eur;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož se Komise opřela o hypotetické důvody.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práv obhajoby, jelikož Komise od vnitrostátních orgánů nevyžadovala předložení originálů či kopií celních prohlášení, která byla předmětem žádosti o prominutí cla, přičemž tyto dokumenty prokazují, že k fyzické kontrole došlo.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z procesního pochybení při šetření spisu, spočívajícího v obrácení důkazního břemene, jelikož Komise dospěla na základě tvrzení vnitrostátních orgánů, podle kterého se dotčená celní prohlášení ztratila, k závěru, že nebyl předložen důkaz toho, že celní správa fyzicky zkontrolovala zboží. Žalobkyně tvrdí, že Komise nemůže tuto nečinnost vnitrostátních orgánů obrátit v její neprospěch.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 239 celního kodexu Společenství⁽¹⁾, jelikož Komise zúžila rozsah pojmu „zvláštní situace“.
- 5) Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávných skutkových zjištění a ze zjevně nesprávného posouzení, jelikož Komise dospěla k závěru, že neexistuje „zvláštní situace“ ve smyslu článku 239 celního kodexu, přičemž žalobkyně čelila stejné situaci jako jiná nizozemská zasilatelská společnost, jejíž situaci Komise posoudila jako „zvláštní situaci“.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307).